

4 КЛАС

САМОСТІЙНА РОБОТА

1. Прочитай уважно текст.

Молодий в(и,е)селий Вітер (при, пре)летів (з)далека. Він мчав наввипередки з теплими хвилями океану, жартував з в(и,е)сокими гнучкими пал..мами, грався (в)піжмурки з мален..кими мавпочками у (не)прохідних з(е,и)лених джунглях. Надвечір він (з,с)морився і заснув.

А вранці Вітер (не)впізнав навколо себе (ні)чого. Він був на лісовій галявині.

Жовто-зелене, мідяне, багряне листя тріпотіло на сірих, буро-жовтих гілках. Легесенький туман пестив високі верхівки дерев.

Між деревами йшла невагомо, наче пливла, зовсім юна дівчина.

Вона то розтавала в тумані, то її струнка срібляста постать виблисківала в косих осінніх променях. Дівчина низенько нахилялася, збираючи якесь насіння, і співала просту й журливу пісеньку.

Вітер тихо підкрався до дівчини і раптом погладив її довгу золотаву косу.

- Ой, хто це? - злякалася дівчина.

- Це я! Глянь-но уважніше навколо, й ти обов'язково побачиш мене!

- Так... Я, здається, бачу... І не бачу нічого!

Вітер засміявся.

- Не дивно. Адже я Вітер! А ти хто?

Дівчина стала строгою, навіть суворою.

- Я - хазяйка осіннього лісу. Навіщо ти прилетів? Хочеш, щоб скоріше прийшла сюди зима? Хочеш зірвати все листя, щоб я зникла?

- Ні, навіщо ж так? Не бійся нічого! - стурбувався Вітер.

А коли він чогось турбувався, розгойдувалися дерева, облітало листя, ховалися птахи в гнізда.

- Давай дружити! - вигукнув Вітер і закружляв дівчину по галявині у веселому танку.

- Облиш мене, облиш! - хвилювалася та. - Адже я зникну...

І вона повільно розтанула в голубому осінньому повітрі... Вітер став темніш від хмари. Але темніш, ніж оголені дерева, він не міг стати.

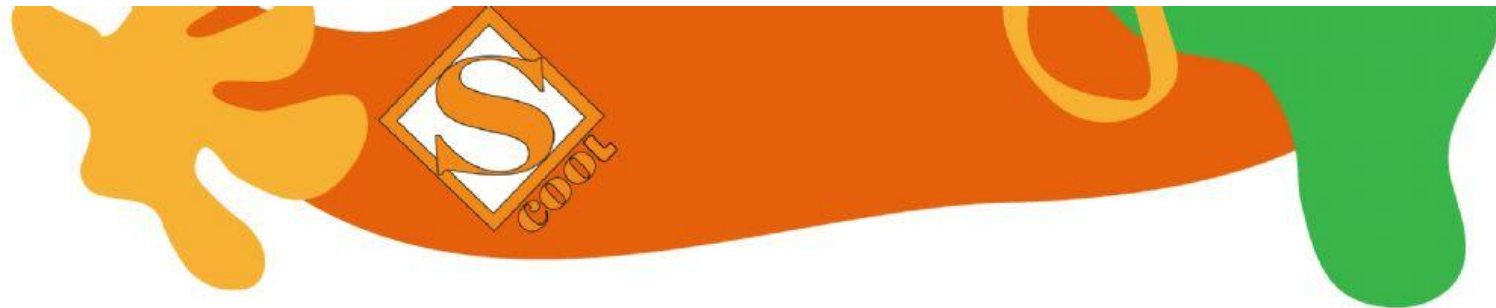
Жовто-зелене, мідяне, червоне вбрання лісу самотньо лежало на землі. Смутний Вітер вихором помчав по світу, зриваючи останнє, вогке від холодних дощів і туманів, листя. Слідом за ним нечутно ступала, захоплюючи все у свої володіння, величава зима...

Серед океанських хвиль, на високих верховинах, у глухих нетрях вічнозелених лісів шукав Вітер юну Хазяйку осіннього лісу.

Але знайти не міг ніде.

Шурхотить багряне листя під вітром, шепоче свої осінні казки. Завмирає, слухаючи їх, зів'яла волога трава. Відлітають у вирій стривожені птахи. А Вітер кружляє й кружляє серед дерев, шукаючи хазяйку коротковічного осіннього лісу.

2. Спиши в зошит виділену частину тексту. Устав пропущені букви, розкрий дужки.

3. Виконай тестові завдання.

Куди прилетів
Вітер?

- А у джунглі
- Б на галявину
- В у поле

Чому Вітер не впізнав
коло себе нічого?

- А бо надійшла осінь
- Б бо почав падати сніг
- В бо зацвіли дерева

Що запропонував Вітер
дівчині?

- А співати
- Б гуляти
- В дружити

4. До слів лівого стовпчика добери антоніми, до слів правого стовпчика - синоніми. Запиши парами в зошит.

низько
заснути

самотній
нетрі

5. Запиши речення в зошит, додавши пропущені слова. Підкресли граматичну основу. Познач однорідні члени речення.

_____ багряне листя під вітром, _____ свої осінні казки.

6. З'єднай стрілочками подані іменники з відповідними прикметниками.

Вітер

юна, струнка, строга

листя

молодий, веселий, смутний

дівчина

жовто-зелене, мідяне, багряне

7. Віднови послідовність речень відповідно до змісту тексту: надрукуй номер поряд із кожним реченням.

- ☐ Жовто-зелене, мідяне, червоне вбрання лісу самотньо лежало на землі.
- ☐ Завмирає, слухаючи їх, зів'яла волога трава.
- ☐ Молодий веселий Вітер прилетів здалека.

8. Яка головна думка казки? Запиши в зошит (2-3 речення).

